

DUFALE (3) *av*

-f- (2), -ff- (1).

a oraz e jasne.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w. s.v. ufny.

1. *Z ufnością, z wiarą, w zaufaniu* (3) : Takież pan bog ij nám by vczynil/ gdybyłmy wklopociech kniemu fie prawdziwie ij duffale vciekali. *OpecŻyw* 14; Małże ty przyiacielá álbo domowniká Báczenia ftátecznego? (–) powiem ci dufále, Są niektorzy ktorychem doświadczył przyiáźni *CiekPotr* 7.

a. *Bezpiecznie, pewnie, w pokoju* (1) : Onych dni/ będzie zbáwion Iudá/ á Izrael będzie miełłkał dufále [*et Israel habitabit confidenter*; á Izrael bełpiecznie miełłkác będzie *Wujek*] *Leop Ier* 23/6.

2. [*Śmiało, odważnie, ochotnie*: Położę (nádzieię) w zbáwicielu: duffále będę czynił w nim [*fiducialiter agam in eo*; śmieie będę poczynął w nim *Wujek*.] *Leop Ps* 11/6 (*Linde*).]

Synonimy: 1. a. *bezpiecznie*; 2. *śmieie*.